

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 23. marca 2023*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Postup odovzdávania medzi členskými štátmi – Podmienky výkonu – Dôvody na nepovinné nevykonanie – Článok 4a ods. 1 – Zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody – Pojem ‚konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia‘ – Rozsah – Prvé odsúdenie s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody – Druhé odsúdenie – Neprítomnosť dotknutej osoby na konaní – Zrušenie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody – Právo na obhajobu – Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd – Článok 6 – Charta základných práv Európskej únie – Články 47 a 48 – Porušenie – Dôsledky“

V spojených veciach C-514/21 a C-515/21,

ktorej predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Court of Appeal (Odvolací súd, Írsko) z 30. júla 2021 a doručenými Súdnemu dvoru 20. augusta 2021, ktoré súvisia s konaniami týkajúcimi sa výkonu dvoch európskych zatykačov vydaných na

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

za účasti:

Minister for Justice and Equality,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos (spravodajca), sudcovia L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin a O. Spineanu-Matei,

generálna advokátka: T. Čapeta,

tajomník: M.-A. Gaudissart, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. júla 2022,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- LU, v zastúpení: P. Carroll, SC, T. Hughes, solicitor, a K. Kelly, BL,
- PH, v zastúpení: E. Lawlor, BL, R. Munro, SC, a D. Rudden, solicitor,
- Minister for Justice and Equality a írská vláda, v zastúpení: M. Browne, A. Joyce a C. McMahon, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Kennedy, SC, a J. Williams, BL,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 27. októbra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 47 a článku 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj článku 4a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tieto návrhy boli podané v súvislosti s výkonom dvoch európskych zatykačov vydaných v Írsku maďarskými justičnými orgánmi na LU a poľskými justičnými orgánmi na PH na účely výkonu trestov odňatia slobody vo vydávajúcich členských štátoch.

Právny rámec

Právo Únie

Rámcové rozhodnutie 2002/584

- 3 Podľa odôvodnenia 6 rámcového rozhodnutia 2002/584:

„európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako ‚základný kameň‘ spolupráce v oblasti súdництва“.

- 4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby bola vyžiadaná osoba zatknutá a odovzdaná

iným členským štátom na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.“

5 Článok 2 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia znie:

„Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu [odňatia slobody – *neoficiálny preklad*] alebo ochranným opatrením [spojeným s obmedzením osobnej slobody – *neoficiálny preklad*], ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesенý rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.“

6 Článok 3 toho istého rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len ‚vykonávajúci súdny orgán‘) odmietne vykonať európsky zatykač v nasledujúcich prípadoch:

1. ak sa na trestný čin, ktorý je dôvodom zatykača, vzťahuje amnestia vo vykonávajúcim členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva;
2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná [vyžiadaná – *neoficiálny preklad*] osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok [odsudzujúceho členského štátu – *neoficiálny preklad*];
3. ak osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, sa nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za činy, ktoré sú dôvodom zatykača, podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu.“

7 Článok 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

1. ak v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 čin, na základe ktorého je európsky zatykač vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam, sa výkon európskeho zatykača nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny predpis vykonávajúceho členského štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho členského štátu;
2. ak osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, je trestne stíhaná vo vykonávajúcim členskom štáte za rovnaký čin ako ten, ktorý je dôvodom európskeho zatykača;

3. ak súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, alebo o zastavení súdneho [stíhania – *neoficiálny preklad*] alebo ak bol vynesенý definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu;
4. ak trestné stíhanie alebo trest vyžiadanej osoby sú premlčané podľa práva vykonávajúceho členského štátu a príslušné činy spadajú do právomoci členského štátu podľa jeho vlastného trestného práva;
5. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný, že vyžiadaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená tretím štátom za rovnaké činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo sa v súčasnosti vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok;
6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [spojeného s obmedzením osobnej slobody – *neoficiálny preklad*], ak sa požadovaná [vyžiadaná – *neoficiálny preklad*] osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná rozsudok [tento trest – *neoficiálny preklad*] alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi;
7. ak sa európsky zatykač vzťahuje na trestné činy, ktoré:
  - a) sa považujú právnym predpisom vykonávajúceho členského štátu za činy, ktoré boli spáchané úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho členského štátu alebo na mieste, ktoré je zaň považované; alebo
  - b) sa spáchali mimo územia vydávajúceho členského štátu a právne predpisy vykonávajúceho členského štátu neumožňujú[ú] stíhanie pre rovnaké trestné činy, ak boli spáchané mimo jeho územia.“
8. Článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý bol zavedený rámcovým rozhodnutím 2009/299, stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže tiež odmietnuť vykonať európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia [spojeného s obmedzením osobnej slobody – *neoficiálny preklad*], ak sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v európskom zatykači uvádza, že dotknutá osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom práve členského štátu pôvodu:

- a) bola včas:
  - i) buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania,
  - a
  - ii) informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

alebo

b) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

alebo

c) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

i) výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

alebo

ii) nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty;

alebo

d) rozhodnutie jej nebolo osobne doručené, ale:

i) rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní a bude výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového,

a

ii) bude poučená o lehote, v ktorej musí podať návrh na obnovu konania alebo odvolanie, ako sa uvádza v príslušnom európskom zatykači.“

9 Článok 5 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

[1]) ak trestný čin, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie, výkon uvedeného zatykača môže podliehať podmienke, že vydávajúci členský štát má vo svojom právnom systéme ustanovenia na preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia, na základe žiadosti alebo najneskôr do 20 rokov, alebo na uplatnenie zmierňujúcich opatrení, o ktoré príslušná osoba môže požiadať podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia;

[2]) ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzдание môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte [výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením slobody, ktoré jej boli uložené vo vydávajúcom členskom štáte–*neoficiálny preklad*].“

10 Článok 8 uvedeného rámcového rozhodnutia znie:

„1. Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou [s formulárom nachádzajúcim sa – *neoficiálny preklad*] v prílohe:

- a) totožnosť a štátnu príslušnosť vyžadanej osoby;
- b) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a e-mailovú adresu vydávajúceho súdneho orgánu;
- c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;
- d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;
- e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžadanej osoby na trestnom čine;
- f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu;
- g) prípadne iné následky trestného činu.

2. Európsky zatykač sa musí preložiť do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu. Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení, uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že akceptuje preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločenstiev.“

11 Článok 15 toho istého rámcového rozhodnutia stanovuje:

„1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*], požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.“

Rámcové rozhodnutie 2009/299

12 Odôvodnenia 1 a 15 rámcového rozhodnutia 2009/299 stanovujú:

„(1) Právo obvinenej osoby byť prítomná na konaní je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie ustanoveného v článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd [podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme (ďalej len ‚EDLP‘)], ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva. Tento súd tiež vyhlásil, že právo obvinenej osoby

byť prítomná na konaní nie je absolútne a obvinená osoba sa môže za určitých okolností z vlastnej slobodnej vôle výslovne alebo konkludentne, avšak jednoznačne, vzdať uvedeného práva.

...

(15) Dôvody odmietnutia uznania sú nepovinné. Miera uváženia členských štátov pri transpozícii týchto dôvodov do vnútroštátneho práva sa však riadi najmä právom na spravodlivé súdne konanie pri zohľadnení celkového cieľa tohto rámcového rozhodnutia posilniť procesné práva osôb a uľahčiť justičnú spoluprácu v trestných veciach.“

13 Článok 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„1. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je posilniť procesné práva osôb, voči ktorým prebieha trestné konanie, a zároveň uľahčiť justičnú spoluprácu v trestných veciach, a najmä zlepšiť vzájomné uznávanie justičných rozhodnutí medzi členskými štátmi.“

Írske právo

14 § 37 ods. 1 European Arrest Warrant Act z roku 2003 (zákon o európskom zatykači z roku 2003) v znení platnom v čase skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „zákon o európskom zatykači z roku 2003“) stanovuje:

„Osoba nesmie byť odovzdaná podľa tohto zákona, ak:

- a) by jej odovzдание nebolo v súlade s povinnosťami štátu vyplývajúcimi z:
  - i) [EDLP], alebo
  - ii) Protokolov k [EDLP],

...“

15 Ustanovenie § 45 tohto zákona stanovuje:

„Osoba nesmie byť podľa tohto zákona odovzdaná, ak sa osobne nezúčastnila na konaní, ktoré viedlo k odsúdeniu alebo k opatreniu spojenému s obmedzením osobnej slobody, na ktorého vykonanie bol vydaný európsky zatykač, pokiaľ tento zatykač neobsahuje náležitosti požadované v písmene d) bodoch 2, 3 a 4 formulára zatykača stanoveného v prílohe k rámcovému rozhodnutiu v znení [rámcového rozhodnutia 2002/584].“

Poľské právo

16 Článok 75 ods. 1 kodeks karny (Trestný zákon) zo 6. júna 1997 (Dz. U. č. 88, položka 553) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:

„Súd nariadi výkon trestu, ak sa odsúdený počas skúšobnej doby dopustil úmyselného trestného činu podobného tomu, za ktorý bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody.“

Spory vo veci samej a prejudiciálne otázky

Vec C-514/21

- 17 Dňa 10. októbra 2006 Encsi városi bíróság (Okresný súd Encs, Maďarsko) v rámci konania, ktorého sa LU osobne zúčastnil, ho odsúdil za štyri trestné činy spáchané v roku 2005.
- 18 Dňa 19. apríla 2007 Borsod Abaúj Zemplén Megyei Bíróság (Župný súd pre Borsod-Abaúj-Zemplén, Maďarsko), pred ktorým bol LU, ktorý bol riadne predvolaný, zastúpený advokátom, potvrdil tento rozsudok a odsúdil LU na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Výkon tohto trestu bol však podmiennečne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov. Keďže LU strávil jeden mesiac vo vyšetrovacej väzbe, zostávalo mu maximálne jedenásť mesiacov výkonu trestu.
- 19 Dňa 16. decembra 2010 Encsi városi bíróság (Okresný súd Encs) uložil LU pokutu za zanedbanie povinnej výživy v roku 2008, teda počas skúšobnej doby uplatniteľnej na podmiennečný trest, ktorý mu bol predtým uložený. LU bol prítomný na pojednávaniach 15. novembra 2010 a 13. decembra 2010, ale nebol prítomný pri vyhlásení rozsudku tohto súdu.
- 20 V júni 2012 Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec, Maďarsko) tento rozsudok zrušil a odsúdil LU na päť mesiacov odňatia slobody a zákaz výkonu verejných činností na jeden rok. Zároveň nariadil výkon trestu, ktorý mu bol uložený za trestné činy spáchané počas roku 2005. Nie je preukázané, či bol tento odvolací súd povinný nariadiť výkon tohto trestu alebo či mal v tejto súvislosti priestor na voľnú úvahu.
- 21 LU bol predvolaný na Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec). Hoci si LU toto predvolanie neprevzal, podľa maďarského práva sa doručenie považovalo za riadne. LU sa nezúčastnil na pojednávaní pred týmto súdom, ale uvedený súd mu určil advokáta, ktorý ho zastupoval. Tento advokát sa dostavil na toto pojednávanie a následne podal jednak návrh na obnovu konania, ktorý bol zamietnutý, a jednak v mene LU podal žiadosť o milosť.
- 22 Maďarské orgány v septembri 2012 vydali európsky zatykač a požiadali o odovzdanie LU, ktorý sa nachádza v Írsku, na účely výkonu trestov, na ktoré bol odsúdený tak za trestné činy spáchané v roku 2005, ako aj za trestný čin týkajúci sa zanedbania povinnej výživy. High Court (Vrchný súd, Írsko) však odmietol tento zatykač vykonať.
- 23 Dňa 28. októbra 2015 Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec) nariadil Encsi Járásbíróság (Mestský súd Encs, Maďarsko), aby posúdil, či je potrebné nariadiť obnovu konania v súvislosti s trestnými činmi spáchanými v roku 2005. Dňa 24. októbra 2016 tento súd návrh na obnovu konania zamietol. LU sa pred Encsi Járásbíróság (Mestský súd Encs) nedostavil, ale zastupoval ho ním určený advokát.
- 24 Na základe odvolania proti tomuto rozhodnutiu LU Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec) uskutočnil 20. marca 2017 pojednávanie, na ktoré sa LU nedostavil, aj keď ho zastupoval ním určený advokát. Dňa 29. marca 2017 tento súd zamietol návrh na obnovu konania.
- 25 V nadväznosti na toto rozhodnutie bol trest odňatia slobody, na ktorý bol LU odsúdený za trestné činy spáchané v roku 2005 a ktorého výkon nariadil Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec) v júni 2012, opäť vykonateľný podľa maďarského práva.

- 26 Dňa 27. júla 2017 maďarské orgány vydali druhý európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, aby LU vykonal zvyšných jedenásť mesiacov trestu odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený za štyri trestné činy spáchané v roku 2005.
- 27 Rozhodnutím z 15. decembra 2020 High Court (Vrchný súd) nariadil odovzdanie LU na základe tohto zatykača. Na základe odvolania podaného LU, Court of Appeal (Odvolací súd, Írsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, na jednej strane konštatuje, že LU sa nedostavil na pojednávanie, v ktorom ho Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec) odsúdil jednak za zanedbanie povinnej výživy a jednak k nariadeniu výkonu prvého trestu odňatia slobody, ktorý je predmetom európskeho zatykača vo veci samej. Keďže sa nezdá, že by sa LU vzdal svojho práva byť prítomný počas týchto konaní, tento súd sa domnieva, že uvedené konanie nebolo vedené v súlade s článkom 6 EDLP.
- 28 Tento súd sa prikláňa k názoru, že ak by sa konanie pred Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec) malo považovať za súčasť „konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ v zmysle článku 4a rámcového rozhodnutia 2002/584, neboli by splnené podmienky tohto článku ani § 45 zákona z roku 2003 o európskom zatykači.
- 29 Na druhej strane však vnútroštátny súd tvrdí, že po prvé nariadenie výkonu prvého trestu odňatia slobody uloženého LU možno považovať len za rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia tohto trestu v zmysle rozsudku 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026), a na druhej strane, že ani toto rozhodnutie, ani odsúdenie LU za zanedbanie povinnej výživy nemali za cieľ alebo účinok zmeniť povahu alebo výšku trestu odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za trestné činy spáchané v roku 2005, a tak obidve tieto rozhodnutia nespádajú do pôsobnosti článku 4a rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 30 Vzhľadom na to tento súd zastáva názor, že vec sama sa vo viacerých ohľadoch odlišuje od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 V prejednávanej veci sa po prvé zdá, že podľa uvedeného súdu druhé odsúdenie LU malo rozhodujúci vplyv, pretože spôsobilo zrušenie podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol LU predtým uložený. Po druhé v prípade odovzdania by LU nemal právo byť vypočítaný *a posteriori*. Napokon okolnosti vo veci samej majú oveľa užšiu súvislosť s článkom 6 EDLP, ako aj s článkom 47 a článkom 48 ods. 2 Charty ako vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Trest odňatia slobody uložený za trestné činy, ktoré spáchal v roku 2005, je totiž vykonateľný len preto, že LU bol uznaný vinným a odsúdený v neprítomnosti za zanedbanie povinnej výživy a nie sú pochybnosti o tom, že článok 6 EDLP sa uplatňuje na konanie, ktoré viedlo k takémuto odsúdeniu v neprítomnosti.
- 32 Okrem toho ten istý súd uvádza, že vzhľadom na to, že článok 4a rámcového rozhodnutia 2002/584 a § 45 zákona z roku 2003 o európskom zatykači bránia odovzdaniu LU na výkon trestu, na ktorý bol odsúdený v neprítomnosti za zanedbanie povinnej výživy, zdá sa neobvyklé, aby mohol byť odovzdaný maďarským orgánom na účely výkonu trestu, na ktorý bol odsúdený za trestné činy spáchané v roku 2005, keď je tento trest vykonateľný len na základe tohto odsúdenia v neprítomnosti.
- 33 Vnútroštátny súd dodáva, že nariadenie Miskolci Törvényszék (Odvolací súd Miškovec), ktorým sa zrušil podmiennečný odklad výkonu prvého trestu odňatia slobody, možno považovať za tak úzko spojené s odsúdením za zanedbanie povinnej výživy, že porušenie článku 6 ods. 1 EDLP, ktoré spôsobuje vadu tohto odsúdenia, by malo mať za následok aj vadu tohto nariadenia.

34 Za týchto podmienok Court of Appeal (Odvolací súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. a) V prípade žiadosti o odovzdanie vyžiadanej osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol *ab initio* podmiennečne odložený, ale ktorý bol následne nariadený v dôsledku odsúdenia vyžiadanej osoby za ďalší trestný čin, a ak príslušné nariadenia výkonu trestu vydal súd, ktorý odsúdil a potrestal vyžiadajú osobu za tento ďalší trestný čin, je konanie, ktoré viedlo k tomuto následnému odsúdeniu a vydaniu nariadenia výkonu trestu, súčasťou ‚konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia‘ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?
- b) Je pre odpoveď na prvú otázku písm. a) relevantné, či bol súd, ktorý vydal nariadenie výkonu trestu, povinný vydať toto nariadenie zo zákona, alebo či bolo vydanie takéhoto nariadenia na jeho uvážení?
2. Je za okolností uvedených v prvej otázke vykonávajúci súdny orgán oprávnený skúmať, či konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu a vydaniu nariadenia výkonu trestu, a to v neprítomnosti vyžiadanej osoby, prebehlo v súlade s článkom 6 [EDLP], a najmä či neprítomnosť vyžiadanej osoby znamenala [porušenie] práva na obhajobu a/alebo práva vyžiadanej osoby na spravodlivý proces?
3. a) Za okolností uvedených v prvej otázke, ak je vykonávajúci súdny orgán presvedčený, že konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu a vydaniu nariadenia výkonu trestu, nebolo vedené v súlade s článkom 6 [EDLP]), a najmä že neprítomnosť vyžiadanej osoby znamenala porušenie práva na obhajobu a/alebo práva vyžiadanej osoby na spravodlivý proces, je vykonávajúci súdny orgán oprávnený a/alebo povinný i) odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby z dôvodu, že takéto odovzdanie by bolo v rozpore s článkom 6 [EDLP] a/alebo článkom 47 a článkom 48 ods. 2 [Charty] a/alebo ii) požadovať od vydávajúceho súdneho orgánu ako podmienku odovzdania záruku, že vyžiadaná osoba bude mať po odovzdaní nárok na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia, pokiaľ ide o odsúdenie, ktoré viedlo k vydaniu nariadenia výkonu trestu?
- b) Je na účely vyššie uvedenej tretej otázky písm. a) uplatniteľné kritérium, či by odovzdanie vyžiadanej osoby porušilo podstatu jej základných práv podľa článku 6 [EDLP] a/alebo článku 47 a článku 48 ods. 2 [Charty], a ak áno, je skutočnosť, že konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu a nariadeniu výkonu trestu, sa uskutočnilo v neprítomnosti a že vyžiadaná osoba nebude mať v prípade svojho odovzdania právo na obnovu konania alebo odvolanie, dostatočná na to, aby vykonávajúci súdny orgán dospel k záveru, že odovzdanie by porušilo podstatu týchto práv?“

Vec C-515/21

35 Dňa 29. mája 2015 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Okresný súd Wrocław-centrum, Poľsko) odsúdil PH v jeho prítomnosti na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka za trestný čin spáchaný v roku 2015. Výkon tohto trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov. PH proti tomuto odsudzujúcemu rozsudku nepodal odvolanie.

- 36 Dňa 21. februára 2017 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (Okresný súd Bydgoszcz, Poľsko) uznal PH za vinného z druhého trestného činu, za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní štrnástich mesiacov. PH o pojednávaní na tomto súde nevedel a na toto pojednávanie sa nedostavil ani osobne, ani prostredníctvom právneho zástupcu.
- 37 Dňa 16. mája 2017 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Okresný súd Wrocław-Śródmieścia) nariadil podľa článku 75 ods. 1 poľského Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, na ktorý bol PH odsúdený, a to z dôvodu, že PH spáchal počas skúšobnej doby druhý trestný čin. Tento súd v tejto súvislosti nedisponoval žiadnou voľnou úvahou.
- 38 PH nevedel o konaní začatom na Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Okresný súd Wrocław-Śródmieścia), ktoré viedlo k rozhodnutiu o zrušení podmieneného odkladu výkonu prvého trestu odňatia slobody, a na pojednávanie 16. mája 2017 sa nedostavil ani osobne, ani prostredníctvom právneho zástupcu.
- 39 Lehota, v ktorej PH mohol podať odvolanie proti svojmu odsúdeniu za druhý trestný čin, už uplynula a v prípade odovzdania nemá PH právo byť vypočutý, s výnimkou prípadného mimoriadneho opravného prostriedku.
- 40 Dňa 26. februára 2019 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Okresný súd Wrocław-Śródmieścia) vydal európsky zatykač proti PH, ktorý sa nachádza v Írsku, na účely výkonu trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, na ktorý bol odsúdený 29. mája 2015.
- 41 Rozhodnutím zo 16. novembra 2020 High Court (Vrchný súd) nariadil odovzdanie PH na základe tohto zatykača. PH podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Court of Appeal (Odvolací súd).
- 42 Court of Appeal (Odvolací súd) poukazuje na to, že konanie v neprítomnosti, ktoré viedlo k druhému odsúdeniu PH, sa nezdá byť v súlade s článkom 6 EDLP alebo článkami 47 a 48 Charty, v rozsahu, v akom sa nezdá, že by sa PH vzdal svojho práva byť prítomný na tomto konaní.
- 43 Za týchto podmienok Court of Appeal (Odvolací súd) rozhodol, z podobných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 27 až 33 tohto rozsudku, prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. V prípade žiadosti o odovzdanie vyžiadanej osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol *ab initio* podmienenčne odložený, ale ktorý bol následne nariadený v dôsledku odsúdenia vyžiadanej osoby za ďalší trestný čin, za okolností, kedy bolo nariadenie výkonu trestu vydané zo zákona, je konanie, ktoré viedlo k tomuto následnému odsúdeniu a/alebo konanie, ktoré viedlo k vydaniu nariadenia výkonu trestu, súčasťou ‚konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia‘ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?
  2. Je za okolností uvedených v prvej otázke vykonávajúci súdny orgán oprávnený a/alebo povinný skúmať, či konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu, a/alebo konanie, ktoré viedlo k vydaniu nariadenia výkonu trestu, pričom obe boli vedené v neprítomnosti vyžiadanej osoby, prebehli v súlade s článkom 6 [EDLP], a najmä či neprítomnosť vyžiadanej osoby znamenala [porušenie] práva na obhajobu a/alebo práva vyžiadanej osoby na spravodlivý proces?

3. a) Za okolností uvedených v prvej otázke, ak je vykonávajúci súdny orgán presvedčený, že konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu a vydaniu nariadenia výkonu trestu, nebolo vedené v súlade s článkom 6 [EDLP], a najmä že neprítomnosť vyžiadanej osoby znamenala porušenie práva na obhajobu a/alebo práva vyžiadanej osoby na spravodlivý proces, je vykonávajúci súdny orgán oprávnený a/alebo povinný i) odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby z dôvodu, že takéto odovzdanie by bolo v rozpore s článkom 6 [EDLP] a/alebo článkom 47 a článkom 48 ods. 2 [Charty] a/alebo ii) požadovať od vydávajúceho súdneho orgánu ako podmienku odovzdania záruku, že vyžiadaná osoba bude mať po odovzdaní nárok na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia, pokiaľ ide o odsúdenie, ktoré viedlo k nariadeniu výkonu trestu?
- b) Je na účely tretej otázky písm. a) uplatniteľné kritérium, či by odovzdanie vyžiadanej osoby porušilo podstatu jej základných práv podľa článku 6 [EDLP] a/alebo článku 47 a článku 48 ods. 2 [Charty], a ak áno, je skutočnosť, že konanie, ktoré viedlo k následnému odsúdeniu a nariadeniu výkonu trestu, sa uskutočnilo v neprítomnosti a že vyžiadaná osoba nebude mať v prípade svojho odovzdania právo na obnovu konania alebo odvolanie, dostatočná na to, aby vykonávajúci súdny orgán dospel k záveru, že odovzdanie by porušilo podstatu týchto práv?“
- 44 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 20. septembra 2021 boli veci C-514/21 a C-515/21 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 45 Svojou prvou otázkou v spojených veciach C-514/21 a C-515/21 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkami 47 a 48 Charty vykladať v tom zmysle, že v prípade zrušenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu nového odsúdenia v trestnom konaní a vydania európskeho zatykača na účely výkonu tohto trestu rozhodnutie prijaté v neprítomnosti, ktorým sa tento podmiennečný odklad zrušil, alebo druhé odsúdenie v trestnom konaní, tiež prijaté v neprítomnosti, predstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 46 Po prvé treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie 2002/584 má zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému odovzdávania osôb odsúdených alebo podozrivých z porušenia Trestného zákona uľahčiť a zrýchliť súdnu spoluprácu a tak prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Európsku úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeného na vysokom stupni dôvery, ktorá musí existovať medzi členskými štátmi (rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 67, ako aj citovaná judikatúra).
- 47 Na tento účel z tohto rámcového rozhodnutia, a najmä z jeho článku 1 ods. 2 vyplýva, že vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu, zatiaľ čo odmietnutie je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne (rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 68, ako aj citovaná judikatúra).

- 48 Po druhé zo samotného znenia článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 vyplýva, že vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody, ak sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila na konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď je z európskeho zatykača zrejmé, že boli splnené podmienky stanovené v písmenách a) až d) tohto ustanovenia (rozsudok zo 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 49 V tejto súvislosti treba uviesť, že tento článok 4a tak obmedzuje možnosť odmietnuť vykonať európsky zatykač tým, že presne a jednotne vymenúva podmienky, za ktorých uznanie a výkon rozhodnutia vydaného v konaní, na ktorom sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila, nemožno odmietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, body 35 a 36, ako aj citovanú judikatúru).
- 50 Cieľom článku 4a rámcového rozhodnutia 2002/584 je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany a umožniť vykonávajúcemu orgánu odovzdať dotknutú osobu napriek jej neprítomnosti na konaní, v ktorom bola odsúdená, pri plnom dodržaní jej práva na obhajobu (rozsudok zo 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042 bod 39 a citovaná judikatúra). Konkrétne z článku 1 rámcového rozhodnutia 2009/299 v spojení s jeho odôvodneniami 1 a 15 výslovne vyplýva, že tento článok 4a bol vložený do rámcového rozhodnutia 2002/584 s cieľom chrániť právo obvinenej osoby zúčastniť sa osobne na trestnom konaní vedenom proti nej a zlepšiť vzájomné uznávanie súdnych rozhodnutí medzi členskými štátmi.
- 51 Uvedený článok 4a sa musí tiež vykladať a uplatňovať v súlade s článkom 47 druhým a tretím odsekom, ako aj článkom 48 Charty, ktoré, ako spresňujú vysvetlivky k Charte, zodpovedajú článku 6 EDLP. Súdny dvor preto musí dbať na to, aby výklad, ktorý poskytuje článku 47 druhému a tretiemu odseku a článku 48 Charty, zabezpečil takú úroveň ochrany, ktorá nenarušuje úroveň zaručenú článkom 6 EDLP, tak ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva [rozsudok z 15. septembra 2022, HN (Konanie proti obvinenému, ktorý bol vyhostený z krajiny), C-420/20, EU:C:2022:679, bod 55].
- 52 Po tretie z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ treba v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 chápať tak, že sa ním označuje konanie vedúce k prijatiu súdneho rozhodnutia, ktorým bola osoba, ktorej odovzdanie sa požaduje v rámci výkonu európskeho zatykača, odsúdená s konečnou platnosťou (rozsudky z 10. augusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, bod 74, a z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 64).
- 53 Naopak, rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia skôr uloženého trestu odňatia slobody nepredstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto článku 4a ods. 1, s výnimkou prípadu, keď ovplyvňuje rozhodnutie o vine, alebo ak má za cieľ alebo za následok zmenu buď povahy, alebo dĺžky uvedeného trestu a keď orgán, ktorý rozhodnutie vydal, disponoval v tejto súvislosti voľnou úvahou. Z toho vyplýva, že rozhodnutie o zrušení podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že dotknutá osoba porušila objektívnu podmienku spojenú s týmto podmienečným odkladom, akou je spáchanie nového trestného činu počas skúšobnej doby, nepatrí do pôsobnosti uvedeného článku 4a ods. 1, pretože ponecháva trest nezmenený, pokiaľ ide o jeho povahu a jeho výšku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, body 77, 81, 82 a 88).

- 54 Okrem toho, keďže orgán poverený rozhodovaním o takomto zrušení nemá opätovne preskúmať podstatu veci, ktorá viedla k odsúdeniu v trestnom konaní, skutočnosť, že tento orgán disponuje voľnou úvahou, nie je relevantná, pokiaľ mu tento orgán neumožňuje zmeniť výšku alebo povahu trestu odňatia slobody, ako boli stanovené konečným odsudzujúcim rozhodnutím vyžadanej osoby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. decembra 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 80).
- 55 Tento reštriktívny výklad pojmu „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je okrem toho v súlade so všeobecnou systematikou režimu zavedeného týmto rámcovým rozhodnutím. Ako bolo totiž zdôraznené v bode 47 tohto rozsudku, toto ustanovenie predstavuje výnimku z pravidla, podľa ktorého musí vykonávajúci súdny orgán odovzdať vyžadovanú osobu vydávajúcemu členskému štátu, a preto sa musí vykladať reštriktívne.
- 56 Okrem toho takýto výklad môže najlepšie zabezpečiť cieľ sledovaný uvedeným rámcovým rozhodnutím, ktorým je, ako bolo pripomenuté v bode 46 tohto rozsudku, zjednodušiť a zefektívniť súdnu spoluprácu medzi členskými štátmi na základe zásad vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania tým, že sa zabráni tomu, aby vykonávajúcemu súdnemu orgánu bola zverená všeobecná funkcia preskúmania všetkých procesných rozhodnutí prijatých vo vydávajúcom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. augusta 2017, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, body 87 a 88, ako aj z 31. januára 2023, *Puig Gordi a i.*, C-158/21, EU:C:2023:57, bod 88).
- 57 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva po prvé, že rámcové rozhodnutie 2002/584, vykladané v zmysle ustanovení Charty, nemožno vykladať spôsobom, ktorý by spochybňoval účinnosť systému súdnej spolupráce medzi členskými štátmi, ku ktorého základným prvkom patrí európsky zatykač, ako ho stanovuje normotvorca Únie [rozsudok z 22. februára 2022, *Openbaar Ministerie (Súd zriadený právom vydávajúceho členského štátu)*, C-562/21 PPU a C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, bod 47, ako aj citovaná judikatúra], a po druhé, že záruka dodržiavania práv osoby, o ktorej odovzdanie sa žiada, patrí predovšetkým do zodpovednosti vydávajúceho členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. januára 2018, *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, body 49 a 50).
- 58 Treba tiež uviesť, že takýto výklad článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa tejto judikatúry na jednej strane konania týkajúce sa spôsobov výkonu trestov nespádajú do pôsobnosti článku 6 EDLP a na druhej strane opatrenia prijaté súdom po uložení právoplatného trestu alebo počas jeho výkonu možno považovať za „tresty“ v zmysle tohto dohovoru len vtedy, ak môžu viesť k opätovnému vymedzeniu alebo zmene rozsahu pôvodne uloženého trestu (pozri najmä rozsudky ESĽP, 3. apríla 2012, *Boulois v. Luxembursko*, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, § 87; ESĽP, 10. novembra 2015, *Çetin v. Turecko*, CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, § 42 až 47; ESĽP, 12. novembra 2019, *Abedin v. Spojené kráľovstvo*, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, § 29 až 37; ESĽP, 22. júna 2021, *Ballıktaş Bingöllü*, CE:ECHR:2021:0622JUD007673012, § 48, a ESĽP, 10. novembra 2022, *Kupinsky v. Ukrajina*, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, § 47 až 52).

- 59 Po štvrté treba v prvom rade uviesť, že na rozdiel od otázok týkajúcich sa spôsobov výkonu alebo uplatňovania trestu, súdne rozhodnutie, ktorým sa odsudzuje dotknutá osoba, sa považuje za súčasť trestnej časti článku 6 EDLP (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. augusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, bod 85, a z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 75, ako aj citovanú judikatúru).
- 60 V druhom rade právo obvineného byť prítomný na súdnom konaní predstavuje základný prvok práva na obhajobu a vo všeobecnosti má zásadný význam pri dodržiavaní práva na spravodlivý trestný proces zakotveného v článku 47 druhom a treťom odseku, ako aj v článku 48 Charty [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2022, HN (Konanie proti obvinenému, ktorý bol vyhostený z krajiny), C-420/20, EU:C:2022:679, body 54 až 56, ako aj citovanú judikatúru].
- 61 Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti okrem toho rozhodol, že odsúdenie osoby v neprítomnosti, o ktorej sa nepreukázalo, že sa vzdala svojho práva zúčastniť sa na pojednávaní a obhajovať sa alebo že mala v úmysle vyhnúť sa spravodlivosti bez toho, aby mala možnosť dosiahnuť nový rozsudok po tom, ako bola vypočutá o skutkovej a právnej dôvodnosti obvinenia, ktoré sa jej týka, predstavuje zjavné odopretie spravodlivosti (rozsudky ESLP, 1. marca 2006, Sejdivic v. Taliansko, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, § 82, a ESLP 9. júla 2019, Kislov v. Rusko, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, § 106, 107 a 115).
- 62 V prejednávanej veci je tiež dôležité poznamenať, že jednak druhé odsúdenia PH a LU zaväzovali alebo oprávňovali príslušný vnútroštátny orgán zrušiť podmiennečný odklad výkonu prvých trestov odňatia slobody, na ktoré už boli tieto osoby odsúdené, a jednak že toto zrušenie samo osebe umožnilo vydať európske zatykače dotknuté vo veci samej, keďže prvé tresty odňatia slobody uložené PH a LU sa stali vykonateľnými z dôvodu tohto zrušenia.
- 63 Odsúdenie v neprítomnosti osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač a bez ktorého by tento zatykač nemohol byť vydaný, ako je to v prejednávanej veci, teda predstavuje nevyhnutný prvok na vydanie uvedeného zatykača, ktorý môže byť postihnutý podstatnou vadou, ktorá vážne porušuje právo obvineného byť osobne prítomný na jeho konaní, ako je zaručené v článku 47 druhom a treťom odseku a článku 48 Charty.
- 64 V treťom rade, ako bolo uvedené v bode 50 tohto rozsudku, normotvorca Únie sa rozhodol priznať v rámci mechanizmu európskeho zatykača osobitný význam právu obvineného osobne byť prítomný na konaní tým, že v článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 zaviedol fakultatívny dôvod nevykonania takéhoto zatykača osobitne venovaný ochrane tohto práva. Okrem toho, ako bolo zdôraznené v bode 51 tohto rozsudku, takýto dôvod odmietnutia sa musí vykladať v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 47 druhého a tretieho odseku, ako aj z článku 48 Charty, ako boli zdôraznené v bodoch 60 a 61 tohto rozsudku.
- 65 Preto, aby článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 nestratil veľkú časť svojej účinnosti, musí mať vykonávajúci súdny orgán možnosť zohľadniť na účely posúdenia, či existujú dôvody na odmietnutie odovzdania vyžiadanej osoby podľa tohto ustanovenia, nielen prípadné konanie v neprítomnosti, ktoré viedlo k právoplatnému odsúdeniu, na ktorého vykonanie bol európsky zatykač vydaný, ale aj akékoľvek iné konanie v neprítomnosti, ktoré viedlo v odsúdeniu v trestnom konaní, bez ktorého by takýto zatykač nemohol byť vydaný.
- 66 Ako navyše zdôraznila Európska komisia, pojem „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“, môže odkazovať na viac ako jedno súdne rozhodnutie, ak sa to ukáže ako nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného týmto článkom 4a ods. 1, ktorým je najmä posilnenie práva

dotknutých osôb na obhajobu tým, že sa zabezpečí, aby ich základné právo na spravodlivý trestný proces bolo zaručené (pozri analogicky rozsudok z 10. augusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, bod 94).

- 67 Z toho vyplýva, že súdne rozhodnutie, ktorým bola vyžiadaná osoba odsúdená v neprítomnosti, sa musí považovať za „rozhodnutie“ podľa článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkami 47 a 48 Charty, ak bolo jeho prijatie rozhodujúce na vydanie európskeho zatykača.
- 68 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkami 47 a 48 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že ak je podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zrušený z dôvodu nového odsúdenia v trestnom konaní a ak je vydaný európsky zatykač na účely výkonu tohto trestu, toto odsúdenie v trestnom konaní vyhlásené v neprítomnosti predstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia. To však nie je prípad rozhodnutia o zrušení podmieneného odkladu výkonu uvedeného trestu.

O druhej a tretej otázke

- 69 Svojou druhou a treťou otázkou v spojených veciach C-514/21 a C-515/21, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má rámcové rozhodnutie 2002/584 v spojení s článkami 47 a 48 Charty vykladať v tom zmysle, že oprávňuje alebo zaväzuje vykonávajúci súdny orgán odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby do vydávajúceho členského štátu alebo podmieniť jej odovzdanie zárukou, že táto osoba bude môcť využiť v tomto členskom štáte opätovný proces alebo odvolanie, ak sa preukáže, že v konaní v neprítomnosti, ktoré viedlo k zrušeniu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, alebo k druhému odsúdeniu uvedenej osoby, ktoré bolo rozhodujúce na vydanie tohto zatykača, bol porušený článok 47 alebo článok 48 ods. 2 Charty. Zároveň si kladie otázku, či je potrebné, aby takéto porušenie ovplyvnilo podstatný obsah práv zaručených v týchto článkoch.
- 70 Po prvé z odpovede na prvú otázku v spojených veciach C-514/21 a C-515/21 vyplýva, že odsúdenie v trestnom konaní vyhlásené v neprítomnosti, bez ktorého by nebol zrušený podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, je súčasťou „konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 71 Na základe tohto spresnenia treba po prvé pripomenúť, že tento článok 4a ods. 1 písm. a) až d) presne a jednotne vymenúva podmienky, za ktorých uznanie a výkon rozhodnutia vydaného v konaní, na ktorom sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila, nemožno odmietnuť (rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 71 a citovaná judikatúra).
- 72 Z toho vyplýva, že článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 neumožňuje vykonávajúcemu súdnu orgánu odmietnuť odovzdať dotknutú osobu, ak európsky zatykač obsahuje, pokiaľ ide o súdne rozhodnutie, ktorým bol uložený trest odňatia slobody, na ktorého výkon bol zatykač vydaný, jeden z údajov uvedených v tomto ustanovení v písmenách a) až d).
- 73 V každom z prípadov uvedených v článku 4a ods. 1 písm. a) až d) rámcového rozhodnutia 2002/584 totiž výkon európskeho zatykača nemá vplyv na právo dotknutej osoby na obhajobu alebo na právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ako je zakotvené v článku 47 a článku 48 ods. 2 Charty (rozsudok z 26. februára 2013 Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, body 44 a 53).

- 74 Z rovnakých dôvodov nemôže vykonávajúci súdny orgán podľa článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 odmietnuť odovzdať vyžiadanú osobu vydávajúcemu členskému štátu, ak európsky zatykač obsahuje v súvislosti s odsúdením v neprítomnosti uvedeným v bode 70 tohto rozsudku jeden z údajov uvedených v tomto ustanovení v písmenách a) až d).
- 75 Naopak, ak európsky zatykač neobsahuje žiadny z údajov uvedených v článku 4a ods. 1 písm. a) až d) rámcového rozhodnutia 2002/584, vykonávajúci súdny orgán musí mať možnosť odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby bez ohľadu na to, či bol porušený základný obsah jej práva na obhajobu, keďže takáto požiadavka nevyplýva ani zo znenia tohto článku 4a, ani z jeho cieľa, ako sa pripomína v bode 50 tohto rozsudku.
- 76 Zo samotného znenia uvedeného článku 4a, najmä z údaju, že vykonávajúci súdny orgán „môže... odmietnuť“ výkon zatykača, tiež vyplýva, že tento orgán musí mať priestor na voľnú úvahu, či je alebo nie je potrebné v takomto prípade odmietnuť vykonať takýto výkon. Z článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 preto nemožno vyvodit', že v prípade, ako je uvedený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, je vykonávajúci súdny orgán povinný odmietnuť vykonať európsky zatykač bez toho, aby mohol zohľadniť okolnosti každého prípadu [pozri analogicky rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, body 43 a 44].
- 77 Takýto výklad je podporený všeobecnou štruktúrou tohto rámcového rozhodnutia. Ako totiž bolo pripomenuté v bode 47 tohto rozsudku, vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu stanovenú uvedeným rámcovým rozhodnutím, pričom dôvody odmietnutia uznania a výkonu predstavujú výnimky. Zbavenie vykonávajúceho súdneho orgánu možnosti zohľadniť okolnosti každého jednotlivého prípadu, ktoré by ho mohli viesť k záveru, že podmienky na odmietnutie odovzdania nie sú zásadným spôsobom splnené, by malo za následok nahradenie jednoduchej možnosti stanovenej v článku 4a toho istého rámcového rozhodnutia skutočnou povinnosťou, čím by sa výnimka spočívajúca v odmietnutí odovzdania zmenila na pravidlo [pozri analogicky rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 47].
- 78 Ako generálna advokátka v podstate zdôraznila v bode 115 svojich návrhov, vykonávajúci súdny orgán môže v tejto súvislosti zohľadniť iné okolnosti, ktoré mu umožnia zabezpečiť, aby odovzdanie dotknutej osoby nezahrňalo porušenie jej práva na obhajobu, a teda pristúpiť k odovzdaniu osoby vydávajúcemu členskému štátu. To môže okrem iného zahŕňať správanie dotknutej osoby, najmä skutočnosť, že sa snažila vyhnúť doručeniu informácií, ktoré jej boli zaslané, alebo sa vyhýbala kontaktu so svojimi právnymi zástupcami (rozsudok zo 17. decembra 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, body 51 a 52, ako aj citovaná judikatúra).
- 79 Po druhé Súdny dvor opakovane rozhodol, že vykonanie európskeho zatykača možno podriaďiť iba jednej z podmienok taxatívne stanovených v článku 5 rámcového rozhodnutia 2002/584 (rozsudok zo 14. júla 2022, Generálny prokurátor pri odvolacom súde Angers, C-168/21, EU:C:2022:558, bod 60 a citovaná judikatúra).
- 80 Závazok vydávajúceho členského štátu poskytnúť osobe, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, právo na nové súdne konanie, ak bola táto osoba odsúdená v neprítomnosti, čím bolo porušené jej právo na obhajobu, však nie je jednou z podmienok stanovených v tomto článku 5. Z toho vyplýva, že právo Únie bráni tomu, aby vykonávajúci súdny orgán podmienil odovzdanie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, takouto podmienkou.

- 81 Nič to však nemení na tom, že s cieľom zabezpečiť účinnú spoluprácu v trestných veciach musí vykonávajúci súdny orgán v plnom rozsahu využiť nástroje stanovené v článku 15 rámcového rozhodnutia 2002/584 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 132, ako aj citovanú judikatúru).
- 82 Preto môže byť tento orgán nútený v prípade potreby požiadať, prostredníctvom žiadosti o dodatočné informácie v zmysle článku 15 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, vydávajúci členský štát o zabezpečenie, že osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, bude informovaná o tom, že podľa práva vydávajúceho členského štátu jej bude priznané právo na nové súdne konanie, na ktorom sa bude môcť zúčastniť a ktoré umožní opätovné meritórne preskúmanie veci s prihliadnutím na nové dôkazy a zrušenie pôvodného rozhodnutia, pričom sa rozumie, že v prípade takéhoto zabezpečenia zo strany vydávajúceho členského štátu by vykonávajúci súdny orgán bol povinný odovzdať dotknutú osobu v súlade s článkom 4a ods. 1 písm. d) uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 83 Po druhé z odpovede na prvú otázku uvedenú v bode 68 tohto rozsudku vyplýva, že rozhodnutie o zrušení podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, nepatrí do pôsobnosti článku 4a rámcového rozhodnutia 2002/584, a tak skutočnosť, že toto rozhodnutie bolo prijaté v neprítomnosti, nemôže odôvodniť odmietnutie odovzdania vyžiadanej osoby vykonávajúcim súdnym orgánom.
- 84 Okrem toho, keďže takáto okolnosť nepredstavuje jeden z povinných alebo fakultatívnych dôvodov nevykonania uvedených v článkoch 3 a 4 tohto rámcového rozhodnutia, tieto ustanovenia nemôžu poskytnúť základ na takéto odmietnutie.
- 85 Ako však v podstate zdôraznila generálna advokátka v bode 126 svojich návrhov, odovzdanie vyžiadanej osoby možno výnimočne odmietnuť na základe článku 1 ods. 3 uvedeného rámcového rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 72).
- 86 V tejto súvislosti je však dôležité spresniť, že vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač na základe článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 Charty, len ak má jednak dôkazy, ktoré preukazujú existenciu reálneho rizika porušenia základného práva na spravodlivý proces zaručeného v článku 47 druhom odseku Charty, z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov, a že konkrétne a presne zistil, či vzhľadom na osobnú situáciu vyžiadanej osoby, povahu trestného činu, za ktorý je stíhaná, a skutkový kontext, v ktorom sa európsky zatykač vydáva, existujú vážne a preukázané dôvody domnievať sa, že dotknutá osoba by sa vystavila takémuto riziku, ak by bola odovzdaná do vydávajúceho členského štátu (rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 97).
- 87 Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či sú v tomto prípade splnené podmienky uvedené v predchádzajúcom bode.
- 88 Napokon vykonávajúci súdny orgán nesmie vyhovieť európskemu zatykaču, ktorý nespĺňa minimálne požiadavky, od ktorých závisí jeho platnosť, vrátane požiadaviek stanovených v článku 1 ods. 1 a článku 8 rámcového rozhodnutia 2002/584 (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, body 69 a 70). V prejednávanej veci, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, nič nenasvedčuje tomu, že európske zatykače dotknuté vo veci samej nespĺňajú tieto minimálne požiadavky.

- 89 Rámcové rozhodnutie 2002/584 taxatívne vymenúva dôvody odmietnutia vykonania európskeho zatykača (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 73), preto toto rámcové rozhodnutie bráni tomu, aby vykonávajúci súdny orgán odmietol odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely výkonu trestu odňatia slobody, z dôvodu, že podmienený odklad výkonu tohto trestu bol zrušený rozhodnutím vydaným v neprítomnosti.
- 90 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 80 tohto rozsudku, uvedené rámcové rozhodnutie neumožňuje podmieniť odovzdanie vyžiadanej osoby tým, že táto osoba môže vo vydávajúcom členskom štáte dosiahnuť súdne preskúmanie rozhodnutia prijatého v neprítomnosti, na základe ktorého bol zrušený podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný zatykač.
- 91 Táto podmienka nie je jednou z podmienok uvedených v článku 5 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý, ako bolo pripomenuté v bode 79 tohto rozsudku, taxatívne stanovuje podmienky, ktorým môže podliehať výkon európskeho zatykača.
- 92 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že:
- článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje vykonávajúcemu súdnemu orgánu odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby vydávajúcemu členskému štátu, ak sa preukáže, že konanie, ktoré viedlo k druhému odsúdeniu tejto osoby v trestnom konaní, ktoré je rozhodujúce na vydanie európskeho zatykača, sa uskutočnilo v neprítomnosti, pokiaľ európsky zatykač neobsahuje v súvislosti s týmto konaním jeden z údajov uvedených v tomto ustanovení v písmenách a) až d),
  - rámcové rozhodnutie 2002/584 v spojení s článkom 47 a článkom 48 ods. 2 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vykonávajúci súdny orgán odmietol odovzdať vyžiadanú osobu vydávajúcemu členskému štátu z dôvodu, že konanie, ktoré viedlo k zrušeniu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, sa uskutočnilo v neprítomnosti, alebo podmieňuje odovzdanie tejto osoby zárukou, že táto osoba bude mať v tomto členskom štáte možnosť opätovného preskúmania rozhodnutia alebo odvolacieho konania umožňujúcu preskúmať takéto rozhodnutie o zrušení alebo druhé odsúdenie v trestnom konaní, ktoré jej bolo uložené v neprítomnosti a ktoré je rozhodujúce na vydanie tohto zatykača.

O trovách

- 93 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, v spojení s článkom 47 a článkom 48 Charty základných práv Európskej únie

sa má vykladať v tom zmysle, že

ak je podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zrušený z dôvodu nového odsúdenia v trestnom konaní a ak je vydaný európsky zatykač na účely výkonu tohto trestu, toto odsúdenie v trestnom konaní vyhlásené v neprítomnosti predstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia. To však nie je prípad rozhodnutia o zrušení podmieneného odkladu výkonu uvedeného trestu.

2. Článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299,

sa má vykladať v tomto zmysle, že

umožňuje vykonávajúcemu súdному orgánu odmietnuť odovzdanie vyžiadanej osoby vydávajúcemu členskému štátu, ak sa preukáže, že konanie, ktoré viedlo k druhému odsúdeniu tejto osoby v trestnom konaní, ktoré je rozhodujúce na vydanie európskeho zatykača, sa uskutočnilo v neprítomnosti, pokiaľ európsky zatykač neobsahuje v súvislosti s týmto konaním jeden z údajov uvedených v tomto ustanovení v písmenách a) až d).

3. Rámcové rozhodnutie 2002/584, zmenené rámcovým rozhodnutím 2009/299, v spojení s článkom 47 a článkom 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie

sa má vykladať v tom zmysle, že

bráni tomu, aby vykonávajúci súdny orgán odmietol odovzdať vyžiadanú osobu vydávajúcemu členskému štátu z dôvodu, že konanie, ktoré viedlo k zrušeniu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, sa uskutočnilo v neprítomnosti, alebo podmieňuje odovzdanie tejto osoby zárukou, že táto osoba bude mať v tomto členskom štáte možnosť opätovného preskúmania rozhodnutia alebo odvolacieho konania umožňujúcu preskúmať takéto rozhodnutie o zrušení alebo druhé odsúdenie v trestnom konaní, ktoré jej bolo uložené v neprítomnosti a ktoré je rozhodujúce na vydanie tohto zatykača.

Podpisy